

Čas přípravy
30 minut

Čas realizace
50 – 80 minut

Prostor
klubovna, tělocvična

Roční období
kdykoliv

Počet účastníků
5 – 20

Věková kategorie
nečte/nepíše

SOVÍK A DOPRAVNÍ PROSTŘEDKY

Obecný cíl: rozvoj těchto kompetencí: ke komunikaci, sociální a personální, pracovní.

Konkrétní cíl: Dítě se seznámí s prostředky hromadné dopravy a se správným chováním v nich. Procvičí si jemnou motoriku. Rozvine svoji fantazii a prostorovou představivost při malování plánu.

Motivace: Čím vším můžete cestovat a poznávat tak naši republiku. Např. při výletu na Macochu můžete zažít jízdu vlakem, autobusem, lodičkou, eko-mašinkou a lanovkou. Pojdte se společně se Sovíkem na takový výlet připravit.

Legenda: Sovík se chtěl podívat na tajemné místo zvané Macocha, ale nevěděl, jak se k němu dostat. Ptal se kamarádů a ti vzpomínali, co všechno viděli na svých cestách a čím vším lidé cestují. Povíдали si o tom, že lidé koukají do velkých papírů, kde jsou namalované cesty, a říkají jim mapy. Povíдали si o tom, jak lidé čekají na zastávkách, až přijede právě ten jejich dopravní prostředek, který je dopraví tam, kam potřebují, nebo také o tom, jak se v dopravních prostředcích lidé chovají. Když bude Sovík dobře poslouchat, třeba se dozví, jak se nejlépe k Macoše dostat, a také, jak se má správně při cestování chovat.

Potřeby: bílý papír formát A0 nebo balící papír, papíry A4, nůžky, lepidlo, tenký provázek nebo rezná nit, slámka (brčko na pití), píšťalka, kleště na jízdenky, pastelky, malá autíčka, papírové modely autobusů, fotky dopravních prostředků, obrázky dopravních značek, mapy a plány.

Provedení: Nejprve dětem odvyprávíme příběh o Sovíkovi a potom si s nimi popovídáme o tom, jak lidé cestují a proč jezdí hromadnými dopravními prostředky, v čem je jejich výhoda před osobními automobily a jak si myslíme, že je správné se při cestování chovat.

- Nastupuje a vystupuje jako první vedoucí.
- Všichni sedí, nebo se drží.
- Sledují, co se děje.
- Dávají pozor na pokyny vedoucích...

Domluvíme se s dětmi, že stejně jako jeho kamarádi, i my pomůžeme Sovíkovi se připravit na cestu.

Výroba mapy nebo plánu

Nejprve dětem ukážeme, jak vypadá mapa nebo plán. Popovídáme si s dětmi, že na nich jsou zakreslené domy, cesty a silnice, řeky, železniční koleje, apod. Potom na podlahu rozložíme velký papír, na kterém bude slabě nakreslena čtvercová síť. Nejlépe do prostředního čtverce namalujeme klubovnu a cesty okolo (případně zvolíme jiné místo, například Macochu). Děti se potom postupně střídají a každé dokresluje svůj kousek „mapy“. Mapa určitě nebude přesná jako okolí klubovny, ponechme tedy dětem možnost vytvářet mapu podle fantazie. Měli bychom však dbát na to, aby cesty na sebe navazovaly. Pokud to jde, může na mapě současně pracovat více dětí.

Autobusem

Každé dítě si vystřihne jednoduchý model autobusu a složí, řekneme si, kdo je řidičem, co dělá kromě řízení (prodej lístků, podávání informací, dodržování přepravního a jízdního řádu).

Poté si zahrajeme s dětmi na autobus. Zvolíme řidiče, vysvětlíme dětem, jak se přichází na zastávku, kde se řadí, že se nepředbíhá, na kryté zastávce se nekouří, nedávají se zavazadla na sedadla apod. Dětem přidělíme, podle toho, jak je známe, role cestujících (např. starý dědeček, těhotná maminka, nevychovaný uličník, bezdomovec bez peněz, nevidomá paní, pán se psem, žák základní školy atd.). Děti si postupně kupují lístky, ptají se na cestu, nezapomenou pozdravit, usedají na sedadla v autobuse, pouští starší cestující, pomáhají, když někdo omdlí apod. Variant pro toto divadlo je mnoho. Řidičem může být i vedoucí, který koriguje herecké výkony pasažérů.

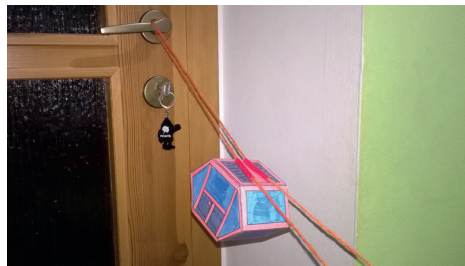

Lodí

Poskládáme s dětmi papírovou lodičku nebo parník – dětem méně vzručným pomůžeme při výrobě. Vysvětlíme si, kde můžeme na lodi cestovat v rámci naší republiky (Macocha, Edmundova soutěska, Baťův kanál apod.), kdo je „řidič“, jak se mají chovat cestující.

Lanovkou

Zeptáme se dětí, jestli již někdy lanovkou cestovaly. Pokud ano, můžeme si popovídat o tom, jak se jim to líbilo nebo jaký měly z cestování pocit. Dětem ukážeme obrázek lanovky (můžeme i více typů – sedačková, kabinková,...) a potom si společně s nimi vyrobíme její model. Na krabičku – lanovku připevníme 2 kusy asi 2 cm dlouhé slámky do tvaru písmene V. Oběma slámkami protáhneme jeden dlouhý provázek. Ten v polovině (u vrcholu věčka) přehneme a zavěsíme na větev či na háček (nad sebou). Provázek uchopíme za volné konce. Při oddalování konců se pohybuje lanovka nahoru, přibližováním konců se opět spouští dolů.

Na závěr společně s dětmi poradíme Sovíkovi, jak se správně chovat v hromadných dopravních prostředcích – zopakujeme s dětmi pravidla tohoto chování.

Tento metodický list pomáhá naplňovat Ideály Pionýra: Poznání a Překonání.

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Je důležité měnit činnost pohybovou s částí výrobní. Vysvětlit, že nezáleží na přesném vyobrazení mapy či ztvárnění role v autobuse. Tato

činnost není vhodná pro děti s autismem.

Pokud máte dramatické nadání, je to výhodou, ale pozor na děti citlivé, mohou se do příběhu hodně vložit. Vedoucí musí mít vše pod kontrolou a být velmi pozorný. V případě problému musí hru ukončit, aby nedošlo u některých dětí k agresi nebo k nezvládnutí role

Pozor na:

Při práci s nůžkami je třeba, aby děti byly v klidu a nepobíhaly. Při práci s nití nebo provázkem pozor na přiškrcení – i natěsno namotaná nit na prstu může ublížit.

Moje poznámky: